Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Dragoș Crigan)
Dosarul nr. 2r-659/26 (2-26034179-02-2r-03042026)

D E C I Z I E

09 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de către avocatul Andrușeac Victor în interesele lui Rotaru Tamara, precum și de către avocatul Todorov Maxim în interesele lui Munteanu Mihail,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026, prin care a fost admisă parțial cererea privind eliberarea ordonanței de protecție,

în cauza civilă la cererea depusă de către Munteanu Tamara cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței asupra femeilor împotriva acțiunilor agresorului Munteanu Mihail,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 18 martie 2026, Rotaru Tamara a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței asupra femeilor împotriva acțiunilor agresorului Munteanu Mihail.

Prin cererea depusă, a solicitat să fie aplicate față de Munteanu Mihail, născut la *****, pe un termen de 6 luni, următoarele măsuri:

- obligarea lui Munteanu Mihail de a sta departe de locul aflării victimei Tamara Munteanu, la o distanță ce i-ar asigura securitatea, dar nu mai puțin de 100 m, excluzând orice contact vizual cu aceasta;

- obligarea lui Munteanu Mihail de a sta departe de de locuința victimei;

- să-i fie interzis lui Munteanu Mihail orice contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă poștală sau în orice alt mod, cu victima. Măsurile dispuse să fie cu monitorizare electronică.

În motivarea cererii a invocat că cu agresorul Munteanu Mihail sunt în relații de serviciu, ultimul exercitând funcția de Primar al comunei *****, iar, ea, Rotaru Tamara, fiind consilier în cadrul Consiliului local *****.

Susține că actele de violență la care este supusă de agresorul Munteanu Mihail se caracterizează prin violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, umiliri, înjurare, insulte, amenințări vebale și violență fizică.

La fel, susține că ultimul act de violență a avut loc la 27 februarie 2026, când Munteanu Mihail a aplicat violența psihologică față de ea, Rotaru Tamara, astfel, fiind nevoită să solicite intervenția poliției ca urmare a unui conflict izbucnit în incinta autorității publice locale cu primarul comunei *****, cet. Munteanu Mihail.

Comunică că în acea zi s-a prezentat cu bună-credință la primărie pentru a-și exercita dreptul legal de a depune și înregistra o cerere privind asigurarea iluminatului stradal. Cu toate acestea, cet. Munteanu Mihail a refuzat în mod abuziv să înregistreze cererea petiționarei, manifestând un comportament agresiv, constând în ridicarea tonului, adresarea unor cuvinte degradante şi ofensatoare la adresa sa, numind-o „nebună", fapt ce i-a afectat grav demnitatea și integritatea psihică. Cazul a fost înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracţiuni şi incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Cahul, cu nr. 1134.

Menționează că asemenea manifestări nu constituie un incident izolat, or de o perioadă îndelungată este supusă unui comportament repetitiv şi sistematic de hărțuire, intimidare şi violenţă psihologică din partea cet. Munteanu Mihail. În repetate rânduri a fost ignorată în mod deliberat, supusă umilirii și discreditării publice, inclusiv în cadrul ședințelor consiliului local, unde ambii dețin funcții elective.

Mai menționează că au existat și situații în care, asupra sa au fost exercitate acte de violență fizică în mod direct, aceste episoade, având loc în prezența altor consilieri, fapt ce demonstrează caracterul grav şi repetat al comportamentului acestuia.

Relatează că anterior, la data de 09.11.2023, Munteanu Mihail a fost sancționat prin ordonanța Procuraturii raionului Cahul, pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 69 alin. (1) şi art. 78 alin. (1) din Codul contravențional, săvârşite în privința sa. Iar la data de 09.08.2024, Munteanu Mihail a fost sancționat prin ordonanța Procuraturii raionului Cahul, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Codul contravențional, comisă în privința sa.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026 a fost admisă parțial cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie a victimelor violenţei asupra femeilor.

S-a eliberat ordonanţă de protecţie în favoarea victimei Rotaru Tamara (a.n. *****) împotriva agresorului Munteanu Mihail (a.n. *****) pentru un termen de 30 zile din momentul pronunţării prezentei încheieri, care poate fi prelungit în condiţiile legii. Ordonanţa de protecţie se execută imediat.

S-a încasat de la Munteanu Mihail (a.n. *****, cu domiciliul în rul Cahul, s. *****) în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 lei.

S-a încasat de la Munteanu Mihail (a.n. *****, cu domiciliul în rul Cahul, s. *****) în beneficiul Judecătoriei Chișinău, taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Solicitarea recurenților:

La 23 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, avocatul Victor Andrușeac în interesele lui Rotaru Tamara, iar, la data de 27 martie, prin intermediul poștei terestre, avocatul Maxim Todorov în interesele lui Munteanu Mihail, au declarat recursuri separate împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026.

Argumentele cererilor de recurs:

În motivarea cererii de recurs, avocatul Victor Andrușeac în interesele lui Rotaru Tamara a invocat că a reiterat argumentele invocate în cererea cu privire la emiterea ordonanței de protecție pentru victimele violenței asupra femeilor împotriva acțiunilor agresorului Munteanu Mihail, solicitând casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026 și anume în partea stabilirii termenului aplicării ordonanței de protecție de 30 zile, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral cererea victimei Rotaru Tamara privind aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 6 luni, or, actele cauzei demonstrează cu certitudine că Munteanu Mihail a manifestat violență fizică și psihologică în raport cu victima.

În motivarea cererii de recurs, avocatul Maxim Todorov în interesele lui Munteanu Mihail a invocat că este neîntemeiată încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026 și aceasta urmează a fi casată cu emiterea unei decizii de respingere integrală a cererii depusă de Rotaru Tamara privind aplicarea măsurilor de protecţie a victimelor violenţei asupra femeilor, or prevederile legale, la care face referire instanța de fond şi anume articolele 278^3 – 278^9 Cod de procedură civilă, fac parte din Capitolul $XXII^2$ cu denumirea Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie și se referă anume la cazurile de violenţă în familie.

La caz, Munteanu Mihail şi Rotaru Tamara nu sunt membri ai aceleiaşi familii şi nici nu se încadrează în noţiunea de membri de familie prevăzută de norma legală enunţată anterior.

Deşi în motivarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 19 martie 2026, instanţa face trimitere la prevederile art. 3 alin. (1^1) a Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, care stabileşte că subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie, menţionează că normele legale enunțate anterior, în temeiul cărora instanța a emis ordonanța de ptotecție, reglementează anume cazuri de violenţă în familie, şi nu de alt tip. Iar reiesind din faptul că Munteanu Mihail şi Rotaru Tamara nu sunt membri de familie în sensul Legii nr. 45 din 01.03.2007, în privinţa lui Munteanu Mihail nu pot fi aplicate măsurile de proiecţie prevăzute pentru cazuri de violentă în familie.

Făcând trimitere la prevederile art. 2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, care reglementează noţiunea de violenţă împotriva femeilor, instanţa de judecată concluzionează faptul că „la data de 27.02.2026, Munteanu Mihail a manifestat un comportament agresiv în raport cu petiţionara Rotaru Tamara, materializat prin acte de violenţă psihologică. Din declaraţiile victimei, coroborate cu materialele anexate la dosar, inclusiv înregistrările audio prezetate şi datele privind intervenţia organelor de poliţie, rezultă că agresorul a utilizat un limbaj injurios, a ridicat tonul şi a adresat expresii jignitoare şi degradante la adresa petiţionarei, acţiuni de natură să lezeze demnitatea şi integritatea psihică”, însă, totuşi nu este clar care sunt criteriile în baza cărora instanţa de judecată a ajuns la concluzia potrivit căreia, neînţelegerile existente între Rotaru Mihail şi Munteanu Tamara au fost încadrate în noţiunea de „violenţă împotriva femeilor”, precum şi acţiunile concrete ale lui Munteanu Mihail care sunt considerate a fi violenţă de gen în adresa lui Rotaru Tamara.

Or, însăşi instanţa de judecată menţionează că nu orice altercaţie între un bărbat şi o femeie este automat violenţă de gen.

Susține că violenţa de gen se referă la acţiuni de violenţă (fizică, psihologică, sexuală, economică) care sunt motivate de roluri, stereotipuri sau dezechilibre de putere bazate pe gen. În acest sens, contează contextul şi cauza, nu doar faptul că persoanele implicate sunt de sexe diferite.

Violenţa de gen are definiţii şi caracteristici specifice, care o diferenţiază de un conflict interpersonal general. Violenţa bazată pe gen se referă la acţiunile îndreptate împotriva unei persoane pe baza genului său, fiind adînc înrădăcinată în inegalitatea de putere dintre bărbaţi şi femei şi care presupune următoarele: relaţia de putere unde agresorul încearcă să umilească, să subordoneze sau să controleze victima, profitînd de o poziţie inegală de putere (structurală, economică sau fizică)

- la caz, Munteanu Mihail are calitatea de primar al comunei *****, iar, Rotaru Tamara are calitatea de consilier al Consiliului local *****.

În sensul legii nr. 436 din 28.12.2006 privind administraţia publică locală, între Munteanu Mihail în calitate de primar şi Rotaru Tamara în calitate de consilier local nu există nici un raport de subordonare, iar, Munteanu Mihail în calitate de primar nu are nici o influenţă şi nici o putere de decizie asupra lui Rotaru Tamara în ceea priveşte sfera de serviciu şi aribuţiile exercitate de Rotaru Tamara.

Violenţa are loc pentru că victima este femeie sau pentru a menţine roluri tradiţionale de gen stereotipice - la caz nu se atestă asemenea motivaţie, neînţelegerile existente între Munteanu Mihail şi Rotaru Tamara se referă exclusiv la funcţiile pe care le exercită fiecare, problemele de ordin social şi economic existente în localitate. Respectiv, o altercaţie între un bărbat nu neapărat are la bază inegalitatea de gen sau dorinţa de subordonare, ci mai degrabă este cauzată de diferenţe de opinie sau probleme de comunicare, fără ca agresorul să urmărească umilirea victimei ca femeie, lucru care nu a fost luat în considerare de către instanţa de judecată. Iar, instanța de fond nu a identificat criteriile în baza cărora, a ajuns la concluzia că conflictul existent între Rotaru Tamara şi Munteanu Mihail constituie violenţă de gen.

Argumentul instanței de fond cu privire la faptul că „(...) actele de violenţă au loc în sfera publică, creînd o stare de temere constantă care împiedică victima să îşi exercite libertăţile fundamentale, scopul agresorului, fiind privarea arbitrară de libertate, fie ea fizică sau de decizie, element menţionat expres în definiţia legală a violenţei împotriva femeilor…”, îl consideră neîntemeiat, or, nu este stabilit cum Munteanu Mihail, prin acţiunile sale o împiedică pe Rotaru Tamara să îşi exercite libertăţile fundamentale şi care anume libertăţi.

Suplimentar, menționează că în motivarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 19 martie 2026 instanţa de judecată indică precum că probele anexate la materialele cauzei atestă că acţiunile lui Munteanu Mihail întrunesc elementele constitutive ale violenţei psihologice exercitate asupra lui Rotaru Tamara, însă, nu indică concret care anume probe au fost prezentate de Rotaru Tamara şi care atestă cu certitudine anume aplicarea violenţei împotriva femeilor de către Munteanu Mihail.

Deşi instanța de fond indică că în cadrul şedinţei de judecată au fost audiate înregistrările audio prezentate de Rotaru Tamara, nu stabileşte care anume cuvinte, expresii ale lui Munteanu Mihail atestă aplicarea anume a violenţei împotriva lui Rotaru Tamara în calitate de femeie (violenţă de gen), or, Rotaru Tamara, în calitate de pretinsă victimă, urmează să probeze aplicarea actelor de violenţă de gen împotriva sa, legea stabilind singura excepţie cînd declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru a proba aplicarea violenţei fizice. La materialele

cauzei nu a fost anexată nici o probă pertinentă, utilă şi concludentă care să ateste că Rotaru Tamara este expusă violenţei împotriva femeilor din partea lui Munteanu Mihail.

Referitor la argumentul instanţei potrivit căruia „(...) inclusiv intervenţiile anterioare ale organelor de poliţie şi sancţiunile aplicate agresorului, conturînd un tipar constant de conduită agresivă", menţionează că modificările la Legea nr. 45 din 01.03.2007 prin care a fost introdusă noţiunea de violenţă împotriva femeilor, au intrat în vigoare la data de 14.02.2026. Respectiv, la care anume „intervenţii anterioare ale organelor de poliţie şi sancţiuni aplicate agresorului" face referire instanţa de judecată nu este clar.

La data de 08 aprilie 2026, reprezentantul lui Tamara Rotaru, avocatul Victor Andrușciac a înregistrat o referință asupra cererii de recurs declarată de avocatul Maxim Todorov în interesele lui Munteanu Mihail, motivele căreia se rezumă la necesitatea respingerii cererii de recurs.

Termenul de declarare a cererilor de recurs:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost pronunțată la 19 martie 2026, iar, avocatul Victor Andrușeac în interesele lui Rotaru Tamara a înaintat prin poștă electronică cerere de recurs la data de 23 martie 2026, (f.d.64).

Astfel, recursul declarat de avocatul Victor Andrușeac în interesele lui Tamara Rotaru, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026, se consideră a fi depus în termen.

La fel, în prezenta speță, la 08 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice, cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026, a înaintat și avocatul Maxim Todorov în interesele lui Munteanu Mihail.

Astfel, din considerentul că la materialele cauzei nu există dovada expedierii și/sau recepționării încheierii contestate în adresa lui Munteanu Mihail sau în adresa avocatului acestuia, Colegiul civil consideră recursul înaintat de avocatul Maxim Todorov în interesele lui Munteanu Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026 depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de reprezentanții recurenților și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul înaintat de avocatul Todorov în interesele lui Munteanu Mihail este întemeiat și pasibil de a fi admis, iar, încheierea instanței de fond

casată, iar recursul înaintat de avocatul Victor Andrușeac în interesele lui Rotaru Tamara este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă *,,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților".*

În baza art. 427 lit. a) și lit. c) Cod de procedură civilă *,,instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul;*
să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă".

Potrivit art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45/01.03.2007 *,,violenţă împotriva femeilor"– act/acte de violenţă bazat/bazate pe gen, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferinţă fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată".*

În conformitate cu prevederile normei menționate violența psihologică reprezintă *,,provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar".*

Aceeași normă identifică violența fizică ca *,,maltratare şi/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar".*

Conform art. 3 alin. (1^1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie *,,Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie”.*

În conformitate cu art. 12 alin. (1) aceleiași Legi *,,victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violență în familie şi să solicite protecție.”*

În temeiul art. 15 alin. (3) al Legii menționate *,,măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.”*

Prevederi similare se conțin și în Capitolul $XXII^2$ Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă ,,*Cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinței”.*

Potrivit art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă ,,*cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legală.”*

Conform art. 278^5 Cod de procedură civilă *,,în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective”.*

Potrivit art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, *,,declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.”.*

Colegiul civil relevă jurisprudenţa CtEDO, care a reiterat că tema violenţei nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieţii private şi de familie şi protecţia efectivă împotriva violenţei. Tot în acest sens, alin. 2 al art.8 CEDO reiterează că obligaţia pozitivă a statului, în situaţii excepţionale este de a garanta dreptul la respectul vieţii private şi de familie şi protecţia efectivă împotriva violenţei.

În aceeași ordine de idei, violenţa de gen se referă la acţiuni de violenţă (fizică, psihologică, sexuală, economică) care sunt motivate de roluri, stereotipuri sau dezechilibre de putere bazate pe gen. În acest sens, contează contextul şi cauza, nu doar faptul că persoanele implicate sunt de sexe diferite.

Violenţa de gen are definiţii şi caracteristici specifice, care o diferenţiază de un conflict interpersonal general. Violenţa bazată pe gen se referă la acţiunile îndreptate împotriva unei persoane pe baza genului său, fiind adînc înrădăcinată în inegalitatea de putere dintre bărbaţi şi femei şi care presupune următoarele: relaţia de putere unde agresorul încearcă să umilească, să subordoneze sau să controleze victima, profitînd de o poziţie inegală de putere (structurală, economică sau fizică).

Determinând faptul existenței violenței fizice și psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

În continuare, Colegiul notează că în cazurile de violență asupra femeilor, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra acesteia.

În același timp, Colegiul subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței asupra femeilor și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între părți.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de reprezentantul lui Rotaru Tamara și de reprezentantul lui Munteanu Mihail, precum și cele invocate în referința depusă de către reprezentantul lui

Tamara Rotaru, Colegiul constată că instanța de fond greșit a reținut starea de fapt și incorect a aplicat cadrul legal situației.

Or, potrivit celor indicate de participanții la proces, se atestă faptul că pretinsa victimă Rotaru Tatiana are calitatea de consilier în cadrul Consiliului local *****, iar, pretinsul agresor Munteanu Mihail este Primarul acestei localități.

Astfel, Colegiul reține că pretinsa victimă Rotaru Tamara în susținerea poziției sale a invocat că la 27 februarie 2026, deplasându-se la Primăria satului ***** raionul Cahul, pentru a-și exercita dreptul legal de a depune și înregistra o cerere privind asigurarea iluminatului stradal, a fost refuzată în înregistrarea cererii în mod abuziv de primarul localității Munteanu Mihail, fapt ce a generat un conflict, în cadrul căruia ultimul a manifestat un comportament agresiv, numind-o cu cuvinte degradante și ofensatoare și ridicând tonul, astfel, afectându-i demnitatea și integritatea psihică, cazul, fiind înregistrat la organele de poliție.

La fel, menționează că de o perioadă îndelungată de timp este supusă unui comportament de hărțuire, intimidare și violență psihologică din partea lui Munteanu Mihail, fiind ignorată, supusă umilirii, discreditării publice inclusiv în cadrul ședinței consiliului local, în cadrul căreia, ambii au funcții elective, existând situații în care asupra sa au fost exercitate acte de violență fizică care au avut loc în prezența altor consilieri.

Având în vedere circumstanțele esențiale ale prezentei spețe expuse mai sus în raport cu normele legale sus-enunțate, instanța de recurs relevă că argumentele de fapt invocate de către pretinsa victima Rotaru Tamara în susținerea poziției sale, nu sunt de natură să servească drept temei de admitere a cererii cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței împotriva femeilor, în privința lui Munteanu Mihail.

În susținerea soluției judecătorești expuse, instanța de recurs remarcă că de fapt, neînţelegerile existente între Munteanu Mihail şi Rotaru Tamara se referă exclusiv la funcţiile pe care le exercită fiecare, problemele de ordin social şi economic existente în localitate. Cazul dedus judecății, pe de o parte denotă existența altercaţiei între Munteanu Mihail și Rotaru Tamara, iar, pe de altă parte, nu au fost atestate premise care au la bază inegalitatea de gen sau dorinţa de subordonare.

Astfel, instanța de fond nu a identificat criteriile în baza cărora, a ajuns la concluzia că conflictul existent între Rotaru Tamara şi Munteanu Mihail constituie violenţă de gen.

În continuare, circumstanțele particulare ale prezentei cauze deferită justiției, nu denotă în mod fără echivoc faptul că violența la locul de muncă exercitată împotriva unei femei este, de cele mai multe ori, o manifestare a discriminării bazate pe gen, iar, agresorul utilizează poziția sa ierarhică sau influența profesională pentru a exercita control, hărțuire sau suferință psihologică. La fel,

cum nu au fost atestate elementele actului de violență (amenințări, umiliri, hărțuire psihologică), care au ca scop menținerea unei stări de subordonare a femeii, transformând mediul profesional într-un spațiu de abuz.

În aceiași ordine de idei, Colegiul judiciar, potrivit lucrărilor dosarului, semnalează că majoritatea înregistrărilor video prezentate de către presupusa victimă nu sunt actuale, nefiind, în concordanță cu situația conflictuală descrisă în prezenta cerere.

Prin urmare, Colegiul judiciar reține că din materialul probator administrat în cauză, instanța de recurs nu constată prezența unui risc real și imediat în acțiunile de violență a lui Munteanu Mihail vizavi de Tamara Rotaru, iar, ultima nu a invocat pericolul iminent de comitere a violenței din partea presupusului agresor, iar alte probe care ar confirma violența psihologică prin prisma prevederilor art. 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45-XVI din 01.03.2007, la materialele cauzei lipsesc.

De asemenea, Colegiul menționează că scopul eliberării ordonanței de protecție, în cazurile violenței împotriva fimeilor, constă anume în prevenirea unui risc real și imediat pentru viața sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei și în preîntâmpinarea unor acte de violență asupra victimei.

Însă, la caz, la cererea privind eliberarea ordonanței de protecție nu au fost anexate probe ce ar confirma temeinicia acesteia, iar eliberarea unei ordonanțe de protecție în condițiile indicate în cerere urmează a fi probate de partea solicitantă.

În asemenea circumstanţe instanţa de recurs reţine că, în virtutea reglementărilor naţionale şi internaţionale invocate de petiţionarul/recurent în cerere, este obligată să aplice măsurile solicitate, dar în limitele legalităţii, ca principiu de bază ce guvernează atât legislaţia procesuală cât şi cea materială, adică doar dacă măsurile solicitate, se apreciază oportune şi permise de lege în raport cu argumentele invocate.

Prin urmare, este neîntemeiată concluzia instanței de fond cu privire la necesitarea aplicării măsurilor de protecție având ca bază simpla constatare precum că între agresor și victimă există relații ostile și tensionate. Or, această din urmă concluzie nu este suficient de convingătoare în a considera că la caz, asupra victimei există pericolul de a fi supusă violenţei din partea agresorului.

Subsidiar, Colegiul menționează că nu poate pune la baza aplicării măsurilor de protecție simpla sesizare cu prezenta cerere, or aceasta nu este consolidată pe suport probator suficient.

Or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iar, în lipsa unor astfel de probe, este inadmisibilă intervenția statului, în persoana autorităților sale competente, în viața privată a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății și bunăstării victimei.

Prin urmare, reținând ca fiind întemeiate argumentele recurentului Munteanu Mihail cu referire la netemeinicia admiterii cererii cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței asupra femeilor, Colegiul conchide lipsa temeiurilor care ar justifica menținerea încheierii instanței de fond din 19 martie 2026.

În concluzie, Colegiul civil, pentru considerentele sus-enunțate, conchide în favoarea respingerii recursului înaintat de avocatul Victor Andrușceac în interesele lui Rotaru Tamara și a admite recursul declarat de avocatul Maxim Teodorov în interesele lui Munteanu Mihail, de a casa integral încheierea primei instanţe şi, de a soluționa prin decizie problema în fond, prin emiterea unei soluții de respingere a cererii depusă de către Rotaru Tamara cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei asupra femeilor împotriva acțiunilor lui Munteanu Mihail.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și lit. c) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Victor Andrușceac în interesele lui Tamara Rotaru.

Se admite recursul declarat de către avocatul Maxim Teodorov în interesele lui Munteanu Mihail.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 martie 2026, în cauza civilă la cererea depusă de către Rotaru Tamara cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie împotriva violenței asupra femeilor împotriva acțiunilor agresorului Munteanu Mihail, cu soluționarea prin decizie problema respectivă, după cum urmează:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată cererea depusă de către Rotaru Tamara cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie împotriva violenței asupra femeilor împotriva acțiunilor agresorului Munteanu Mihail.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrlenau

Constantin Roșca